

Práce se zaměřuje na vzájemné vztahy mezi pohybovým aparátem a vnitřními orgány, konkrétně na vztah pohybového systému a gastrooesophageálního refluxu. Práce je z části rešerší a z části se opírá o autorův vlastní výzkum. Z literárních pramenů jednoznačně vyplývá, že vztah mezi pohybovým aparátem a gastrooesophageálním refluxem (respektive dysfunkcí v oblasti dolního jícnového svěrače) je velmi úzký. Svalová soustava – konkrétně bránice, hraje totiž významnou roli v tzv. antirefluxní bariéře a svým pravidelným pohybem (= aktivací) pomáhá udržovat správnou funkci trávicí trubice. Porucha trávicí trubice v místě gastrooesophageální junkce má pak za následek vznik refluxu se všemi jeho následky. Mezi pohybovým aparátem a gastrooesophageálním refluxem existuje ještě jeden vztah, a to vztah viscerovertebrální (viscero-somatický), onemocnění refluxem se totiž promítá do pohybového aparátu vznikem viscerálního vzorce a opačně se poruchy pohybového aparátu promítají do poruch funkcí vnitřních orgánů. Na souboru vyšetřených probandů bylo zjištěno, že při poruše dolního jícnového svěrače (= gastrooesophageální reflux) dochází v pohybovém systému skutečně k vzniku reflexních změn, které mají charakter viscerálního vzorce a tento vzorec je v práci rozebrán. Z výzkumu též vyplynulo, že vyšetření probandi trpící refluxem mají vadný dechový stereotyp a dysfunkční hluboký stabilizační systém páteře a možné následky tohoto jsou v práci také okomentovány. Práce se snaží poukázat na těsnou vazbu mezi pohybovým systémem a vnitřními orgány a na základě toho se autor staví pro zakomponování fyzioterapie mezi doposud využívané možnosti léčby. Dle výsledků této práce se totiž fyzioterapie ukazuje jako opodstatněná komponenta léčby pacientů trpících gastrooesophageálním refluxem.